

dosarul nr.2ra-2017/18

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (A. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vrancean Natalia,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” împotriva Nataliei
Vrancean, Vitalie Vrancean și Pavel Vrancean cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți prin care s-a admis
apelul declarat de Natalia Vrancean, s-a casat integral hotărârea din 19 decembrie
2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care
s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală
„Gospodăria Locativ Comunală Bălți”,

c o n s t a t ă:

La 07 iulie 2017, ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Nataliei Vrancean, Vrancean Vitalie și Vrancean
Pavel cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin înștiințarea nr. 476-08 din 20
iunie 2016, pârâților li s-a adus la cunoștință faptul că, urmează să achite datoria în
mărime de 3590,27 de lei, formate în rezultatul deservirii tehnice și reparării
blocului locativ. Totodată, au fost informați despre consecințele neîndeplinirii
cerințelor în termen.

De asemenea, a menționat că pârâții lunar au fost informați despre tariful
serviciilor prestate și datoria acumulată pentru perioadele anterioare, însă dânșii nu au
întreprins nici o măsură în vederea stingerii datoriei.

Ținând cont de faptul că, ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” este
gestionar al fondului locativ din mun. Bălți și realizează un șir de lucrări și activități
de bază aprobate de către Consiliul municipal Bălți prin decizia nr. 6/49 din 27
octombrie 2011 „cu privire la aprobarea tarifelor pentru închirierea apartamentelor,
deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din
interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a apei uzate și de încălzire” se

consideră în drept de a solicita datoria nestinsă de către pârâți în mărime de 4603,94 de lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 270 de lei.

În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, Legii privind serviciile publice de gospodărie comunală, Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, Hotărârii Guvernului nr. 1224 din 21 decembrie 1998, art. 8, 9, 349, 512, 572 din Codul civil.

La 07 noiembrie 2017, Natalia Vrancean a depus cerere prin care a indicat că nu se folosește de locurile de uz comun, iar pârâtul nu prestează servicii pentru care solicită plăți.

Mai mult decât atât, fiul ei Vitalie Vrancean nu locuiește împreună cu părinții și nu beneficiază de serviciile prestate de pârât.

Prin urmare, a solicitat respingerea acțiunii înaintate de ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, s-a încasat în mod solidar de la Vrancean Natalia, Vrancean Vitalie și Vrancean Pavel în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ comunală Bălți” datoria în mărime de 4603,94 de lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 270 de lei. Cererea reconvențională s-a respins, ca neîntemeiată (f.d. 102, 109-111).

În consolidarea soluției sale, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” se încadrează în prevederile legii. Însă, acțiunea reconvențională depusă de Vrancean Natalia este lipsită de suport legal și probant, deoarece reclamanta nu a prezentat vreo probă concludentă și pertinentă în susținerea celor invocate.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Vrancean Natalia, s-a casat integral hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central, și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, s-a încasat în mod solidar din contul Natalia Vrancean, Vrancean Vitalie și Vrancean Pavel în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” datoria în sumă de 2696,18 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 de lei. În rest, cerințele ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” s-au respins ca tardive.

Curtea de Apel Bălți în susținerea concluziei sale, a menționat că prima instanță eronat a constatat că acțiunea înaintată de Vrancean Natalia constituie o acțiune reconvențională și a primit-o în conformitate cu prevederile art. 173 din Codul de procedură civilă, or, pârâta a depus referință prin care și-a manifestat dezacordul cu cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, solicitând respingerea acesteia.

Totodată, instanța de apel călăuzindu-se de prevederile art. 512, 514, 572, 602 din Codul civil, Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală, Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ, a reținut că Natalia Vrancean, Vitalie Vrancean și Pavel Vrancean beneficiind de servicii publice prestate de

gospodăria comunală, sunt obligați să achite contravaloarea acestor servicii conform facturilor fiscale, deoarece lipsa unui contract scris, nu scutește consumatorul de obligația de achitare a serviciului prestat.

Cu referire la prevederile art. 267 alin. (1), 271 din Codul civil, Curtea de Apel Bălți a conchis că, deși Natalia Vrancean, Vitalie Vrancean și Pavel Vrancean au datorii pentru serviciile primite începând cu 01 mai 2011, termenul în interiorul căruia ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” poate cere încasarea datoriei, este luna iunie 2014. Iar, datoria acumulată pentru perioada iunie 2014 – mai 2017, conform materialului probator este suma de 2696,18 lei.

La 24 iulie 2018, Natalia Vrancean a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În susținerea cererii de recurs, recurenta a invocat ilegalitatea deciziei recurate, menționând că la emiterea acesteia Curtea de Apel Bălți nu a elucidat toate circumstanțele importante ale cauzei. La fel, recurenta a reiterat circumstanțele expuse în cererea de apel.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost recepționată de către recurent la 28 mai 2018 (f.d. 164). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 24 iulie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de

procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vrancean Natalia, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” împotriva Nataliei Vrancean, Vitalie Vrancean și Pavel Vrancean cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan